

voxe op. Jeg for mit Vedkommende troer ikke, at den Mand, jeg har nævnt, har nogen-
 helst Deel i, hvad her er sleet; han er saa
 langt borte fra det omtalte Sted, at der ikke
 derom kunde være Tale; men jeg siger: Paa
 det Sted, som tilhører ham, hvor han har levet,
 hvor han har samlet omkring sig alle de Elemen-
 ter, alle de Gnister, der nu bryde ud som
 Flamme, der er den Mand fostret, som har
 bragt denne Tilstand tilveie. Den høitærede
 Konseilspræsident bemærkede fremdeles, at jeg
 dog vistnok havde udtrykt mig for stærkt, naar
 jeg talte om den Vensfælbighed, der fra den
 danske Regjerings Side var vilst mod slesvig-
 ske Undersaatter, der havde gjort sig skyldige i at
 hylde Prætendenten, og han sagde, at, omend-
 skjøndt Mildheden havde været meget stor, saa
 vilde han dog erklære, at dersom Nogen kunde
 paavises, der havde gjort sig skyldig i et saa-
 dant Forhold, vilde han for sit Vedkommende
 ikke have tiet stille dertil eller taalt, at det gif
 strafset hen. Jeg er overbevist om, at den
 høitærede Konseilspræsident har sagt dette, me-
 nende det Ord til andet, fuldstændig som det
 er kommen frem; men, mine Herrer! jeg kan
 da ikke Andet end beklage, at denne Erklæring
 er fremkommen paa en Tid, hvor den ikke læn-
 gere kan blive til Handling. Hvis en saadan
 Udtalelse fra Regjerings Side var kommen
 frem i Dagene fra den 31te December, da den
 første Hylbing foregik i Kiel, og indtil den 1ste
 Februar, vilde den kunne havt saare Meget at
 sige. Der er i Bladene, — de upaalidelige
 Blade, om man vil — fremkommet Erklæringer
 fra Slesvig, hvori der er blevet sagt: vi ere
 mange Embedsmænd, som kunne pege paa
 Sneve af Folk, som have gjort sig skyldige i
 dette Forhold, men vi kunne ikke røre derved,
 thi vi vide ikke, hvad vi skulle gjøre; vi sidde
 uden nogen Skyldse. — Slesvig var fra den
 31te December indtil den 24de Januar uden
 en virkelig Skyldse, uden en virkelig ansvarlig
 Minister, der var bestemt til at fortsætte sin
 Funktion, og saaledes kunde indføre et System
 og føre det igjennem; Slesvig blev i den Tid
 forvaltet ad interim af en Mand, der hver
 Dag ventede at see dette Hverv lagt i en An-
 dens Haand. Deri ligger vistnok den bedste
 Forklaring af og Undskyldning for den Vem-

fælbighed, der fra Regjerings Side har været
 vilst, men jeg troer ogsaa, det maa indrøm-
 mes, at dersom Regjeringen dengang havde
 sagt til sine Embedsmænd det Samme, som den
 høitærede Konseilspræsident nu har sagt her
 idag, saa vilde en saadan Udtalelse have havt
 sin Virkning. Nu kommer den desværre for
 sild, thi de Dele af Slesvig, hvor de Folk boe,
 der have deeltaget i Hylbingen, ere nu i Tjen-
 dens Magt, og hvad man nu end kunde faae
 oplyst om slesvigiske Undersaatter i denne Sag,
 saa staaer det ikke længere i Kongens Re-
 gjerings Magt at foretage noget Skridt i saa
 Henseende. Det glæder mig særdeles at have
 foranlediget de Oplysninger, som den høitæ-
 rede Justitsminister har givet. Jeg troer,
 at de ere af den Betskaffenhed, at de, naar
 de komme frem — og jeg haaber, at de ville
 komme frem, navnlig paa den Maade, som den
 høitærede Konseilspræsident har omtalt, idet
 de nemlig ere sendte til London — da tyde-
 lig og klart vilde vise Sandheden af, hvad den
 ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den
 Valgkreds (Tscherning) saa rigtig udtalte, det
 nemlig: at der i den preussiske og østerrigiske
 Hær ikke findes nogen-omhelst Disciplin; det
 vil sige, at de i deres Forhold i det Land,
 som de have overtaget at styre, og i hvilket de
 have indsat Civilkommisærere, ret som om det
 var et Exekution, de foretog, ret som om det
 var et Land, i hvilket de rykkede ind med no-
 gen-omhelst anden Betskælse end den, som
 Magten giver dem, at de der ikke vise Skygge
 af Disciplin. Jeg troer, at det vilde være
 ønskeligt og godt, om de Vidnesbyrd, der i denne
 Sag ere komne frem, bleve bestyrkede ved flere.
 Hvad der er sleet med Blaunfeldt, er ganske
 vist det meest oprørende af alle de Exempler,
 der ere komne til vor Kundskab fra Slesvig,
 men der foreligger mange andre Tilfælde, som
 kunne konstateres: hvorvidt Demoralisationen i
 den preussiske og østerrigiske Hær er kommen,
 hvor hensynsløst disse Magter drive det
 dobbelte Spil, som de i dette Sted opføre.
 Der er en stor Mængde af slesvigiske Embeds-
 mænd, som lige under den fjendtlige Styr-
 kes Dine ere ikke blot affatte og forjagne, men
 gjorte til Gjenstand for Forhaanelser og For-
 nærmelser, som ingen militær Tere vilde taale